

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6P/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715203670
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2715203670.1

Uznesenie

Okresný súd Skalica vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa : C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, dieťa rodičov: matka C.. S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX D. a otec D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, J. - G., právne zastúpený : JUDr. Eva Matisková, advokátka, Ružová Dolina 8, 821 09 Bratislava rozhodujúc o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, takto

r o z h o d o l :

Súd ponecháva mal. C. v osobnej starostlivosti otca.

Matka je oprávnená stýkať sa s mal. C. nasledovne:

- každý nepárny týždeň v roku od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod.

s tým, že otec je povinný maloleté dieťa na styk s matkou pripraviť a v určenom čase matke odovzdať v mieste jeho bydliska a matka je povinná maloleté dieťa otcovi v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec prostredníctvom právnej zástupkyne podal dňa 12.5.2015 návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal zveriť maloletého do osobnej starostlivosti otca, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Zároveň žiadal zakázať styk matky s maloletým. Svoj návrh otec odôvodnil tým, že dňa 27.4.2015 sa rodičia ústne dohodli, že na neurčitý čas bude maloletý v osobnej starostlivosti otca. Na základe toho podali žiadosť na prijatie do školy v X. J. v školskom roku 2014/2015 a to najmä z dôvodu zlého zdravotného stavu matky a jej hospitalizácie. Žiadosť podpísali obaja rodičia. Maloletý na základe dohody začal navštevovať Základnú školu Y. X, J.. Matku prepustili z nemocnice dňa 1.5.2015. Napriek všetkým dohodnutým skutočnostiam dňa 6.5.2015 prišla matka neohlásene do školy pre maloletého, domáhala sa zrušenia návštevy školy a agresívnym spôsobom sa snažila maloletého odobrať. Tento však s ňou odmietol odísť, ušiel, plakal, mal hysterický záchvat a zavolať otcovi. Maloletý pokračoval v školskej dochádzke a strávil víkend u otca. Dňa 11.5.2015 sa zopakoval incident z 6.5.2015. Matka opäť prišla do školy a opäť maloletého sa snažila zo školy odvieť, fyzicky ho pritom napadla, zadržovala a spôsobila mu škrabance na ruke. Maloletý zavolať otcovi a prosil učiteľky, aby ho matke neodovzdali. Matka následne zavolať polícia. Otec ďalej uviedol, že maloletý sa mu zdôveril o skutočnostiach, ktoré nasvedčujú tomu, že maloletý je zo strany matky psychicky a fyzicky týraný. Matka mala maloletého biť korbáčom, keď odmietol ísť do kostola. O týraní sa maloletý doposiaľ báť hovoriť, nakoľko nechcel aby matka išla do väzenia. Aktuálne sa maloletý vyjadril, že by bol rád, keby bola vo väzení, aby sa nemusel báť chodiť do školy a aby všetci mali konečne pokoj. Matka koná bezdôvodne, spontánne a nevie sa ovládať, pričom psychické problémy mala už dávnejšie a je možné že sa jej vrátili.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 6C/9/2010-70 zo dňa 29.9.2010 súd manželstvo účastníkov rozviedol a mal. C. zveril do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zviazaný na platenie výživného vo výške 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Otec má právo stretávať sa s maloletým potom, čo si s matkou vopred dohodne termín, miesto a čas stretnutia s maloletým.

Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6P/35/2012-89 zo dňa 30.5.2012 súd zvýšil výživné otcovi na sumu 160,- eur mesačne.

Súd požiadal Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Senica o vykonanie pohovoru s mal. C. za účelom zistenie jeho názoru a tiež zistiť a overiť skutočnosti uvádzané v návrhu. Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 19.5.2015 súd zistil, že maloletý C. sa odo dňa 24.04.2015 nachádza v osobnej starostlivosti jeho otca. Matka požiadala otca o dočasnú pomoc pri zabezpečovaní výchovy a starostlivosti o maloletého C. (do 30.06.2015) a to z dôvodu jej zdravotných problémov. Bola hospitalizovaná vo FNsP D.. Otec bol ochotný pomôcť matke a dočasne zabezpečovať výchovu a starostlivosť o maloletého C.. Otec zabezpečil a prihlásil maloletého C. do Základnej školy X. J., A. Y.Š. X. Obaja rodičia dali súhlas, aby maloletý C. navštevoval uvedenú základnú školu. Do školy nastúpil 27.04.2015. Školu mal navštevovať do konca školského roku 2014/2015. Otec ho denne doprevádza do školy a taktiež aj späť. Matka bola hospitalizovaná 2 týždne. Po jej príchode domov z nemocnice bol dňa 02.05.2015 maloletý C. aj s jeho sestrou matku navštíviť v jej domácnosti v D.. U matky prespali. C. sa u matky ešte ubezpečovať, aby sa mu vyjadrila, či môže byť u otca až do konca školského roku. Matka sa vyjadrila, že s týmto súhlasí. Zbalila mu jeho osobné veci, ktoré potreboval do konca školského roku mať u otca. Dňa 03.05.2015 spoločne so sestrou odišli k otcovi. Dňa 04.05.2015 bol maloletý C. v škole a po vyučovaní bol v školskom klube. Zo školského klubu si ho otec vždy prebral. Matka sa rozhodla, že si maloletého C. zoberie zo školského klubu. C. začal pred matkou utekať. Odmietal ísť s matkou. Volal otcovi, aby pre neho rýchlo prišiel, lebo mama ho chce zobrať späť. Učiteľka v školskom klube sa telefonicky skontaktovala s otcom a uviedla mu aká je situácia s maloletým C.. Otec ihneď prišiel do školského klubu. Matke odmietol dať maloletého C. do jej starostlivosti a to z dôvodu, že matka bola v traume a veľkom psychickom rozporení. Mal vážnu obavu, že matka bude šoférovať osobné vozidlo a preto sa obával, aby sa im niečo počas jazdy nestalo. Matka dňa 07.05.2015 podala na ZŠ X. J. žiadosť o ukončenie návštevy školy pre maloletého C.. Otec počas víkendu chcel komunikovať s matkou a dohodnúť sa. Matka komunikáciu odmietala. Dňa 11.05.2015 bol maloletý C. v škole aj napriek podanej žiadosti matky. Po príchode matky do školy, maloletý C. okamžite začal pred ňou utekať. C. kričal o pomoc. Do školy bol privolaný aj otec. C. otca žiadal, aby mu pomohol. Syn bol v traume, nepokojný. Matku opätovne žiadal, aby mohol chodiť do tejto školy do konca školského roku. Matka uviedla, že zavolá políciu. Maloletý C. sa vyjadril pred políciou, že nechce ísť s matkou. Maloletý C. opakovane hovoril otcovi, že sa matky bojí a nechce s ňou ísť. Otec má vážnu obavu, aby syn nezačal robiť nejaké závažné problémy, napr. úteky od matky. Matka sa vyjadrila, že otec s ňou odmietal komunikovať. Maloletý C. chce byť u svojho otca a s matkou odmieta ísť domov. Dňa 12.05.2015 prišla matka aj za účasti polície pred chatu otca, kde bol aj maloletý C.. Polícii preukázala rozsudok o zverení maloletého C. do jej osobnej starostlivosti. C. opakovane odmietol ísť k matke. Triasol sa, bál sa a kričal. Polícia upovedomila matku, že dieťa nemôže proti jeho vôli zobrať a dať matke. Po odchode polície sa otec snažil s matkou ešte komunikovať a dohodnúť sa. Komunikácia bola bezvýsledná. Maloletý C. uviedol otcovi, že matka ho bila. Zbila ho aj pred spolužiakmi v škole vo E. a to z dôvodu, že maloletý C. udral spolužiačku. Taktiež aj doma dostal korbáčom. Matúš ešte raz prosil matku, aby ho nechala do konca školského roku u otca. Matka s tým nesúhlasila. Otec uviedol, že matka ho poškrabala na ruku. Matka ho chcela zobrať k sebe, ale C. sa tomu bránil. Stále žiada otca, aby mu pomohol. "Tato urob niečo, niečo urob. Už nechcem, aby mi matka ubližovala, mám toho dosť." Maloletý C. celú noc nespal. Bolela ho hlava. Matka v ten deň odišla domov a maloletý C. zostal u otca. Matka uviedla, že to vidí ako bezvýznamné riešenie brať maloletého C. proti jeho vôli domov.

Ďalej zo správy súd zistil, že dňa 14.05.2015 sa na ich oddelenie dostavila matka, ktorá uviedla, že v súčasnosti je maloletý C. v osobnej starostlivosti u svojho otca. Od 9/2015 by mala záujem, aby maloletý C. bol opäť v jej starostlivosti. V prípade, ak by sa maloletý C. vyjadril, že chce byť u otca, tak by nerobila žiadne kroky, aby dieťa brala späť k nej. Ponechá voľný priebeh situácii, ako sa bude všetko vyvíjať. V súčasnosti je so synom v pravidelnom telefonickom kontakte.

Ďalej zo správy súd zistil, že dňa 15.05.2015 ÚPSVaR Senica vykonali pohovor s mal. C.Ú.. Maloletý sa vyjadril, že v súčasnej škole sa mu páči, má tam svojich kamarátov. Páčia sa mu aj pani učiteľky. Zo strany učiteliek školského klubu dostal pochvalu za správanie. Sám si píše domácu úlohu. S otcom si určili pravidla denného režimu. Keď príde zo školy, tak vo voľnom čase s otcom vykonávajú rôznu fyzickú aktivitu - hlavne športujú. Potom si ide sám napísať domácu úlohu. V prípade ak niečo potrebuje, tak sa spýta otca. Sám si pripraví školské pomôcky na vyučovanie. Vo večerných hodinách si opakuje ešte niektoré predmety. Pravidelne chodí spať. V noci už spokojne spáva. Maloletý C. sa vyjadril, že nechce byť už naďalej u svojej matky a to z dôvodu, že ho bila, ubližovala mu, bola agresívna a nervózna. Udierala ho rukou po chrbte, po rukách. Bolo mu to nepríjemné, nemal to rád. Nebola to, ale zase silná bitka. Na veľkonočné sviatky v minulom roku C. nechcel ísť do kostola a preto dostal od matky bitku s korbáčom po hlave. Mal na hlave aj modriny. C. sa vyjadril, že dňa 06.05.2015 sa veľmi zľakol, keď matka prišla pre neho neohlásene do školy. Matke zazlieval, že nedodržala sľub. Sľúbila mu, že má byť do konca šk. roku 2014/2015 v škole X. J.. Odmietol ísť k matke. Chce byť u otca. Matka v ňom vyvolala veľkú obavu a strach. Začala ho naháňať pred spolužiakmi v triede. C. jej utekal, nechcel s ňou ísť domov. Ťahala ho za ruku, urobila mu škrabanec na ruke. Potom utekal za pani riaditeľkou, zaklopil jej na dvere a povedal jej čo sa deje. Dňa 11.05.2015 bol C. v škole. Matka ho opäť v škole navštívila. C. znova telefonicky žiadal otca o pomoc. Matka ho začala v škole naháňať. C. poškrabala. Na chodbe sa spustil krik. Riaditeľka zobrala maloletého C. do jej kancelárie. Dňa 12.05.2015 prišla matka v ranných hodinách na chatu pre maloletého C.. Prišla aj za účasti polície. C.Ú. uviedol, že sa rozplakal, stále jej hovoril, že chce byť u otca. Toto povedal aj príslušníkom polície. Maloletý C. matke povedal, prečo nevie dodržať slovo, keď sľúbila, že môže byť u otca do konca školského roku. Uviedol jej, že keď je u otca tak má konečne radosť zo života, že mu túto radosť teraz berie, chce byť konečne stále s otcom. Prečo to robí, keď niečo sľúbila a nedodržiava sľub. Cíti sa u otca šťastným. Po tomto všetkom vždy túžil. C. sa vyjadril: „Momentálne nemám záujem ísť k matke a byť u nej, len čo na pár dní. Nevadí mi, keď mi bude telefonovať, tak to môže. V prípade, že tie telefonáty by mi začali prekážať, tak jej určite poviem, že nech s tým prestane. Časom uvidím, či by som išiel k matke. Teraz tam nechcem ísť, lebo sa u nej dobre necítim. U otca sa cítim veľmi spokojný a takto to chcem aj do budúcnosti.“

Otec na ÚPSVaR Senica uviedol, že maloletý C. sa dobre adaptoval v škole. Po príchode zo školy rozpráva všetky zážitky. Otec s ním nemá žiadne problémy. Vidí na ňom, že zmena prostredia je v jeho prospech. Otec uviedol, že maloletý C. mal v dňoch 11.05.2015 a 12.05.2015 veľmi nepokojnú a nekludnú noc po všetkých traumách, čo za posledné dni zažil. Musel byť pri C.. Stále ho žiadal, aby skontroloval či je zamknutá chata, aby tam náhodou neprišla matka a nezobrala ho spať. Otec uvádza, že na podanom návrhu o predbežnom opatrení vo veci zverenia maloletého C. do jeho starostlivosti trvá. V čase keď písal návrh bol veľmi v silnom tlaku okolností a neuvedomil si, že do návrhu uviedol zákaz styku. Na tejto časti návrhu netrvá a žiada súd o určenie styku maloletého C. s matkou. Otec im oznámil, že matka sa s ním skontaktovala a uviedla mu, že zvažila celú situáciu a rozhodla sa podať opätovne žiadosť na ZŠ X. J., kde bude maloletý C. chodiť do konca školského roku. Keď C. počul túto správu, bol rozžiarený celý šťastím. Tešil sa z toho.

Podľa § 74 O.s.p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p., predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 2 O.s.p., návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Podľa § 75 ods. 6 O.s.p., súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúču účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 75 ods. 8 prvá veta O.s.p., o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

V ustanovení § 76 ods. 1 sú vymedzené druhy predbežných opatrení, ktoré sú však vymedzené len exemplifikatívne („najmä“) z čoho vyplýva, že súd by mohol nariadiť predbežné opatrenie i iného znenia.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 76 ods. 4 O.s.p., ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať.

Procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej, je predbežné opatrenie. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie, jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pri vydaní konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostrednej ujmy.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je dôvodný sčasti. Situácia v rodine maloletého je natoľko vyhrotená, že je priam nutné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi konania a to v záujme maloletého dieťaťa. Nevyhnutnosť zásahu formou predbežného opatrenia mal súd osvedčené z priložených listinných dôkazov, a to správou Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Senici zo dňa 19.5.2015, rozhodnutím ZŠ s MŠ Y. X, J.. Naposledy bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k mal. C. rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 6C/9/2010-70 zo dňa 29.9.2010, keď súd manželstvo účastníkov rozviedol a mal. C. zveril do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Otec má právo stretávať sa s malolekým potom, čo si s matkou vopred dohodne termín, miesto a čas stretnutia s malolekým. Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6P/35/2012-89 zo dňa 30.5.2012 súd zvýšil výživné otcovi na sumu 160,- eur mesačne. Medzi rodičmi vznikajú rozpory ohľadom výchovy maloletého, ktoré sa následne prenášajú aj na maloletého C., ktorý je tak neustále vystavovaný nebezpečenstvu psychickej ujmy. Maloletý je pod neustálym psychickým tlakom zo strany rodičov. Súd má za to, že neustále hádky a nedorozumenia medzi rodičmi a ich neusporiadané vzťahy môžu bezprostredne ohrozovať a narušovať priaznivý psychický a fyzický vývin maloletého C.. V súčasnej dobe sa maloletý C. od 24.4.2015 nachádza v osobnej starostlivosti otca a odmieta sa (podľa jeho vlastného vyjadrenia) vrátiť naspäť k svojej matke. Maloletý C. v súčasnej dobe navštevuje Základnú školu X. J., kde sa mu páči (opäť podľa jeho vlastného vyjadrenia) a má tam aj svojich kamarátov. Súd poukazuje na názor maloletého prezentovaný pri pohovore s nim na ÚPSVaR Senica. Maloletý sa sám vyjadril, že chce naďalej bývať so svojim otcom, matku odmieta. Uviedol matke, že keď je u otca tak má konečne radosť zo života, že mu túto radosť teraz berie, chce byť konečne stále s otcom. Prečo to robí, keď niečo sľúbila a nedodržiava sľub. Cíti sa u otca šťastným. Po tomto všetkom vždy túžil, u otca sa cíti veľmi spokojný a takto to chce aj do budúcnosti. Súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení prihliadol aj na

názor maloletého C., pričom dáva do pozornosti rodičom, aby názor maloletého rešpektovali a naň aj do budúcnosti prihliadali. Napokon samotná matka sa vyjadrila, že ponechá voľný priebeh situácii a v prípade, že maloletý sa vyjadrí, že chce byť u otca, nebude robiť žiadne kroky, aby maloletého brala späť k nej. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na vzniknutú situáciu je nevyhnutné zhojiť faktický stav s právnym, keď osobnú starostlivosť už zabezpečuje otec, pričom podľa rozsudku, ktorým bol naposledy upravený výkon rodičovských práv a povinností má osobnú starostlivosť zabezpečovať matka. Z vyššie uvedených skutočností má súd za to, že je potrebné predbežným opatrením ponechať maloletého v osobnej starostlivosti otca. Navyše maloletý navštevuje Základnú školu v mieste bydliska otca, kde sa výborne adaptoval a s ohľadom na záver školského roka nie je ani na mieste, aby opäť prišlo k jej zmene. Dočasné ponechanie maloletého v osobnej starostlivosti otca (až do rozhodnutia vo veci samej o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností) je v záujme maloletého, maloletý vidí v otcovi oporu, je u neho ako sa sám vyjadril spokojný a šťastný a otec je v súčasnosti osobou, ktorá starostlivosť o maloletého aj fakticky vykonáva.

Súd len poznamenáva, že otec v návrhu žiadal predbežným opatrením zveriť maloletého do osobnej starostlivosti, čo nie je správna formulácia. Súd poukazuje na to, že je v rozpore s charakterom predbežného opatrenia zverovať maloleté dieťa do starostlivosti rodiča, keď o zverení dieťaťa do starostlivosti toho ktorého rodiča sa rozhoduje až konečným rozhodnutím a predbežným opatrením možno nariadiť len odovzdať dieťa jednému z rodičov, prípadne rozhodnúť o ponechaní dieťaťa v starostlivosti jedného z rodičov až do rozhodnutia vo veci samej (bližšie vid' § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Keďže sa maloletý C. nachádza v starostlivosti u otca, súd preto ponechal maloletého v jeho osobnej starostlivosti.

Zároveň súd predbežným opatrením upravil aj styk matky s maloletým C.. Otec síce v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhol zakázať styk matky s maloletým (čo súd považuje za absolútne nedôvodné), dňa 15.5.2015 sa však otec na ÚPSVaR Senica vyjadril, že v čase keď písal návrh bol veľmi v silnom tlaku okolností a neuvedomil si, že do návrhu uviedol zákaz styku. Na tejto časti návrhu netrvá a žiada súd o určenie styku maloletého C. s matkou. Súd má zato, že je okrem osobnej starostlivosti zároveň nevyhnutné aj upraviť styk matky s maloletým tak, aby nedochádzalo medzi rodičmi k akémusi vzájomnému unášaniu si maloletého a zbytočným ďalším hádkam a nedorozumeniam v tejto otázke, čo bude opäť negatívne pôsobiť na maloletého. Súd upravil styk matky na každý nepárny týždeň v roku od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Otec je taktiež oprávnený tráviť s maloletým voľné chvíle a preto súd upravil styk matky predbežne počas nepárnych víkendov. Vzhľadom na súčasnú situáciu v rodine a napriek súčasnému negatívne postoju maloletého voči matke, je súd toho názoru, že je potrebné zachovať a pokiaľ možno naďalej upevňovať a rozvíjať vzájomný vzťah maloletého a matky. Matka je ten z rodičov, ktorý od narodenia zabezpečoval starostlivosť o maloletého a zakazovať jej styk s maloletým i napriek súčasnému negatívne postoju maloletého voči matke je nedôvodný. Súd len poznamenáva, že sa jedná o konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti a súd nie je viazaný návrhom. Na záver súd len poznamenáva, že je predovšetkým na matke a otcovi, aby svojim správaním, najmä svojou úctou a toleranciou, ktorá by sa mala v záujme ich maloletého dieťaťa dostaviť, vytvárali pri realizácii styku bezkonfliktné prostredie nevyhnutné pre zdravý vývoj maloletého, ktorý je vo veku, v ktorom citlivo vníma akékoľvek negatívne emócie a pri správnom výchovnom postoji sa ich vzájomný vzťah bude upevňovať, čo je jednoznačne v záujme maloletého.

Súd predbežným opatrením neupravil právo otca zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok, nakoľko v tejto časti nebolo ani odôvodnené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na právach účastníkov. Z doposiaľ podávaných informácií sa nejaví ako nevyhnutné rozhodovať predbežným opatrením aj v tejto otázke.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu,

ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)